

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE VERBO DEI|| scripto & non scripto,|| QVATVOR LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, 1599

VD16 B 1607

VIII. De Latinis editionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53828](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53828)

cam exponunt, & tamen nullam horum verborum mentionem faciunt, cum omnes isti Graecè bene nouerint. Secundò ex eo quod Graeci in sua liturgia recitant quidem hæc verba, sed non continuant cum oratione Dominica.

CAPVT VIII.

De Latinis editionibus.

DE LATINI S editionibus tria nobis explicanda sumus. Primum, quot, & quæ fuerint olim Latinæ editiones. Secundò, quis sit auctor eius, quæ nunc vulgata dicitur. Tertiò, quantæ sit auctoritatis hæc ipsa vulgata editio.

Ac ut incipiamus à PRIMO, editiones Latinas Testamenti veteris ex Graeca versione LXX. & Testimenti noui ex Graeco fonte propè innumerabiles fuisse ante tempora Hieronymi, testatur B. Augustinus lib. 2. doct. Christ. cap. II. his verbis: *Qui, inquit, ex Hebreæ lingua Scripturas in Græcam verterrunt linguam, n̄: merari possunt: Latini autem nullo modo. Vt enim cuique primis fidei temporibus in manus venit codex Graecus, & aliquantulum facultatis sibi est viriusque lingua habere videbatur, ausus est interpretari. Idem docet B. Hieronymus præfat. in Iosue: Apud Latinos, inquit, tot sunt exemplaria, quos codices, cum unusquisque pro arbitrio suo vel addiderit, vel substrinxerit quod ei visum est.*

Nihilominus tamen vna erat communior, quæ vetus & vulgata editio dicebatur, vt patet ex B. **Gregorio** præfat. in libros moral. cap. 5. & ex B. **Hieronymo** in cap. 14. & 49. Isaiae, & alibi. Et hæc videtur esse illa Itala interpretatio, quam B. Augustinus lib. 2. doct. Christ. cap. 15. omnibus aliis Latinis anteponit, cum ait: *In ipsis interpretationibus Itala ceteris præferitur: nam est verborum tenacior cum perspicacitate sententia.*

At S. Hieronymus bis Testamētum vetus in Latinum convertit; Primum ex Graeco, id est, ex versione LXX. vt intelligi potest ex lib. 2. contra Ruffinum, & ex epist. 10. Augustini, & seq. II. quæ est Hieronymi ad Augustinum, necnon ex præfatione in Iob. Et rursus ex Hebreo, vt ipse idem testatur in lib. de viris illustrib. extremo, & in præfationibus singulorum librorum, quos Latinos fecit.

Nouum autem Testamentum non conuertit de Græco in Latinum, sed solum emendauit à multis erroribus, qui vitiis librariorum irrepserant. De quo suo labore sic ipse loquitur lib. de viris illustr. in fine: *Nouum Testamentum*, inquit, *Græcae fidei reddidit*. Et præfat Euangeliorum ad Damasum: *Ita inquit, calamo temperamus, ut iis tantum, quæ sensum mutare videbantur, correctis, reliqua manere patremur et fuerant*. Quod si quis putet conuersum esse ab illo nouum Testamentum, quoniam B. Augustinus epist. 10. ad Hieronymum scribit: *Proinde non paruas Deo gratias agimus de operum quod Euangelium ex Græco interpretatus es, etc.* Audiat Hieronymum dubium hoc soluentem in epistol. 89. ad Augustinum quæ est 11. inter epist. Augustini: *Si me, inquit, in noui Testamenti emendatione suscipis, etc.*

Porrò B. Hieronymi versio ex Hebræo in Latinum concepit à quibusdam Ecclesiis recipi, & publicè legi, ut patet epist. 10. Augustini ad Hieronymum, ita tamen ut etiam alia editio antiqua non contemneretur. *Quod apertius intelligitur ex B. Gregorio in epist. ante præfat. in lib. moral. cap. 5. videlicet suo tempore Romanam Ecclesiam vtraque editionem consueuisse, id est, antiqua versa ex Græco, & noua Hieronymi versa ex Hebræo.* Post tempora autem B. Gregorij videntur omnes Latinæ editiones euanisse præter ynam istam, quam nunc veterem, & vulgatam vocamus; de cuius auctore mox dicemus. Hoc autem nostro seculo iterum ad illam attenorem rediisse videmur, in qua omnes, qui aliquid poterant, continuò sacros libros transferebant. Siquidem recentiorum, ac præsertim hæreticorum, Latinæ interpretationes numerari vix possunt. Sed de his hactenus.

CAPUT IX.

De Auctore vulgatae editionis.

SON parua quæstio est de hac nostra vulgata Latina editione; Sitne illa antiqua, quæ erat ante Hieronymū, an verò ipsius Hieronymi, an mixta ex vtraque. Non esse B. Hieronymi arbitrantur, vel certè suspicantur, Sanctes Pagninus præfat. sive interpretationis Bibliorum ad Clementem VII. Pontificem Max. Paulus